

Választások idején

Júniusban ül össze a KISZ VII. kongresszusa

A KISZ Központi Bizottsága 1966. decemberi ülése elfogadta a KISZ VII. Kongresszusának 1967. júniusában történő összehívását. Kongresszusunk egyik feladata lesz értékelni a KISZ VI. Kongresszusa akcióprogramjának végrehajtását, másik feladata: meghatározni a KISZ szervezetek feladatait a soron következő évekre — az MSZMP IX. Kongresszusa határozatai alapján, a bevezetésre kerülő új gazdaságirányítási rendszer követelményeinek megfelelően, továbbá módosítani a Szervezeti Szabályzatot és megválasztani a KISZ vezető szerveit.

A júniusi kongresszusra való felkészülés már folyik a KISZ különböző szerveiben az alapszervezettől a Központi Bizottságig. A munka legfontosabb része mint mindig, most is az alapszervezetekben van. Az alapszervezetekben a márciusi taggyűléseken megválasztották a jelölőbizottságokat, április a vezetőségválasztó taggyűlések ideje lesz, míg májusban a kari, egyetemi, valamint a középírányító szervek küldötttervezetleire kerül sor.

A jelölőbizottságok munkája nagy és felelőségteljes. Az ő feladatuk, hogy olyanokat javasoljanak megválasztásra, akik minden szempontból alkalmasak a kollektív vezetésre. Fontos kritérium itt az emberi magatartás, határozott politikai állásfoglalás, kiállás a párt politikájá mellett, jó szervezőkészség, eredményes tanulmányi munka — s természetesen a tagság bizalmának birtoklása. A kiválasztást emellett számos helyi adottság és tényező figyelembevételével is kell végezni. Az a fontos, hogy a tagok olyan fiatalat válasszanak meg a vezetőségbe, akiben bíznak, akit elfogadnak és akit segíteni is fognak. A jelölésnek és választásnak most bevezetett új módszerei, formái a demokratizmus és választásnak most bevezetett új módszerei, formái a demokratizmus szélesítésének jelentős tényezői a KISZ-ben. A demokratikus alapon megválasztott vezetés természetesen továbbra is a centralizmus elve alapján végzi irányító, vezető, ellenőrző tevékenységét.

Az áprilisi taggyűléseknek természetesen csak egyik funkciója a vezetőségválasztás. A másik jelentős napirendje a végzett munka értékelése, a jövő tennivalóinak kimunkálása, javaslatok készítése a felsőbb szervek felé. E napirendnél nyugodtan mondhatjuk, van miről beszélni. A végzett munka értékelésénél döntően az utóbbi egy-két év időszakára kellene összpontosítani. Az egyetemi KISZ munka területén az utóbbi években számos hasznos kezdeményezés született, s került megvalósításra. Ezek szintézisét adták a KISZ Központi Bizottsága 1966. október 5-i egyetemi témájú ülése, s ezt követően a különböző szintű választott szervek elemzése, állásfoglalásai, programjai. Ezek jelentős lépések voltak a KISZ rétegpolitikájára új formáinak kialakítása, megvalósítása terén is.

Megítélésünk szerint egyetemi KISZ-szervezeteink a beszámolásnál nyugodtan hivatkozhatnak az elért eredményekre, hiszen a beszámolási időszak jellegét ezek

határozzák meg. Elég csak utalni a különböző politikai megmozdulásokra, a „Vádoljuk az imperializmust!” program-sorozatára, a tudományos diákköri mozgalom eredményeire, a társadalmi munkára, az országosan is jelentős nemzetközi kapcsolatra — és sorolhatnánk még.

Munkánk, tevékenységünk valóságú megítélésére kell törekedni. S a reális értékelést tennivalóink helyes meghatározására kell, hogy inspirálja szervezeteinket. Itt a fő szempont az alapszervezeti munka aktivitásának javítása legyen. A tevékenység színterei a szakmai, politikai képzés és önképzés, a társadalmi tevékenység, a szabadidő kulturált eltöltése, stb. S itt — számtalan fontos kérdés közül csak néhányat említenek: szervezeteink határozottabban törekedjenek az egyetemeken sajnós ma még elég zárt jellegének felszámolására. A pedagógusképző intézmények és a közép- és általános iskolai ifjúsági szervezetek; a természettudományos TDK-k és a hasonló jellegű üzemi, Fiatal Műszakiak és Közgazdászok Tanácsai együttműködése a KISZ munka színesebbé, tartalmasabbá tételének sok lehetőségét foglalja magában. Egy másik kérdés: igyekezzünk egyetemi centrumunk KISZ életének, diákéletének sajátosságait — az általánosan belüli „egyediséget” is kialakítani, ápolni. Derítsük fel, ápoljuk, fejlesszük tovább haladó hagyományainkat. E téren sokkal vagyunk még múltunk, jelenünk, s egyben jövőnk adósi is.

Meg kell keresnünk s az átlagosnál mélyrehatóbban elemeznünk azokat az egyetempolitikai, az egyetemi nevelőmunkával, KISZ munkával összefüggő kérdéseket, melyekkel szemben az országos gondok megoldásában való részvétel igényét is állítjuk. Ilyenre eddig is több példa volt már, s ez biztos alapja ezirányú munkánknak. Elég talán itt a JATE „követelményrendszer kísérletére”, a SZOTE kollégiumi munkájára, a Tanárképző Főiskolának a felsőoktatás pedagógiájára kimunkálásának terén tett lépéseire, — vagy éppen az Első Hazai Diákseminárium megrendezésére utalni. A kommunista szakemberképzés minél eredményesebb megvalósítása, nevelőmunkánk hatékonyságának fokozása érdekében kell e tevékenységünket a jövőben is végezni. Jelen helyzetünkben tanulmányozandó fontos kérdéseinknek a magunk részéről a kollégiumi nevelőmunka problematikáját látjuk — anélkül, hogy ezt tartanánk egyedül fontosnak.

Kongresszusi felkészülésünk eredményességének egyik döntő záloga most is a pártszervezetek irányító, segítő munkája, a tanszékek támogatása. S ezt a munkát e helyen is kérjük valamennyi KISZ szervezetünk nevében és számára.

Meggyőződésünk, hogy a kongresszusi előkészületek jelentősen hozzájárulnak alapszervezeteink munkájának további javításához, s 10 éve újjáalakult szervezetünk további erősítéséhez.

Dr. Koncz János
KISZ Megyei Bizottság titkára

Szegedtől — Szegedig

Találkozás négy egyetemre készülővel

Kisváros a nyugati országrészen. Ide tör be először az orkánserű szél. Viszi a hó-pelyheket, s azok megcsillannak a nap fényében. Szeptélyes március köszönt Szombathelyen. Hátszéllel vitorlázom a Savaria Gimnázium felé amelyet a város közepéből a város legszélére költöztettek.

Farkas Miklós igazgató maga is a szegedi tudományegyetemen szerzett diplomát 1954-ben. Válasza mosolygós.

— A tanári karból még négyen végeztek Szegeden. Ezért külön öröm számunkra, hogy minden évben van jelentkező a „napfény városába”.

András vegyész szeretne lenni

Közben megérkezik a két negyedikes: Steiner Katalin és Erdőhelyi András. Kati német—orosz szakra, András a TTK-ra jelentkezett. Lelkesülten beszélnek Szegedről, a remények városáról. Nemcsak a tanároktól, sokat hallottak ott tanuló barátaitól is. Sandri határozott egyéniség. Nővérevel laboratóriumot rendeztek be, s az első kísérletek óta változatlan erővel, kitartással készül a vegyész pályára. Kitűnő tanuló, de emellett

van ideje szakköri munkára, iskolai és megyei matematikai és kémiai versenyek megnyerésére. Az egyetemre sem a nagyobb „szabadság”, hanem a magasabb fokú munka vonzza.

— Javasolni fogjuk egyetemre. — mondja Novák Zoltán osztályfőnök. — Oda-váló. Kémiai tudása mellett biztosíték erre logikus gondolkodási képessége, az, hogy mindig az okozati összefüggéseket keresi, és nem fogad el bizonyítás nélkül állításokat. Értékes ember. Mint csúcshatározati titkár teljesen önálló munkát végzett a KISZ-ben.

Kati nehezen oldódik. Nagy, beszédes szeméi mondják előbb helyette, ami illik ilyenkor. Vagy többet?

— Nagyon, nagyon szeretnék Szegedre kerülni. Mióta gimnazista vagyok, mindig a tanári hivatás az első vágyaim között. Miért? Talán, mert sokat voltam egyedül, és közösségben, diákok között lenne jó még néhány évet eltölteni, hogy aztán mindig egy közösség tanácsot adó és felelősségének élő idősebb tagja legyek. Mint itt a KISZ-ben is. Jelles tanuló vagyok „csak” mert a matematika és a fizika nem erősségem. Féltve őta ezen is javítottam. De igazán a nyelveket szeretem.

Kati álma a német szak

Varga Árpádné nyelvtanár: Kati nyelvtudása, nyelvérzéke nagyon jó, s különösen sokat fejlődött németországi utazásai alkalmával. Egyszer Drezdában találkoztunk egy utcáson. Önkéntelenül is németül kezdett el beszélgetni...

Amikor a gencsapáti gyerekközösség patronálta a KISZ-csoport, Kati tett a legtöbbet a gyerekekért. Nemcsak hogy tudatosan készül erre a pályára, de megvan benne az az emberi melegség, amely nélkül a tanár nem igazi tanár. Sandrival együtt bátran javasoljuk az egyetemre, s nagyon örülünk, ha a szegediek számát velük is gyarapíthatnánk.

Gyorsvonaton is hét óra Szombathelytől Kiskunfélegyháza, második állomása utamnak. A vágyak és akaratok közelebb vannak mint a városok. A Móra Ferenc Gimnázium negyedikesei közül is éppúgy készülődnek Szegedre felvételezni, mint sokszáz kilométerre sorsártsaik. Lénárt Iona asztalán Képes nyelvmester, orosz tankönyv és szétszórt papírlapok.

— Nem, most nem tanulok. Nemrég választottak meg az országos diákkongresszus elnökségi tagjának, és most egy beszámoló írok éppen.

Icára sokan mondják, hogy a szerencse kedvelte. Pedig csak szorgalmának, munkájának köszönhet mindent. Gimnazista korában először az osztályban vezetői tag, majd osztálytitkár lett. Harmadikban isko-

lai csúcstítkárrá választották. Tavaly jutalomképpen három itthoni építőtáborozás után Csehszlovákiában nemzetközi táborban volt. Egy hete a diákkongresszus utazott Budapestre, március 14-én iskolatársai azt ünnepezték szeretetteljes tapsal, hogy őt viszi a Bács-Kiskun megyei középiskolások közül a Béke-vonat március végén a Szovjetunióba.

Icát a biológia vonzza Szegedre

— A KISZ-munka Icánál nem befolyásolja a tanulmányi eredményt — mondja Nagy Katalin osztályfőnök — Jeles tanuló. Biológia—kémia szakra jelentkezett, s a felvételi tárgyakból mindig ötöse volt. Tagja mindkét szakkörnek, sőt az iskola francia estjén ő volt a — természetesen franciául társaló — „háziasszony”.

A másik félegyházi kislány, akit az osztályfőnök javaslatára felkerestem, Ikladai Klára orvos szeretne lenni. Nagyon szerény. Arról beszél, hogy tudja: nem sok reménye van, hiszen négyes tanuló. Igaz, a felvételi tárgyakból mindig ötöse volt, de mégis...

— Ha nem sikerül, kórházba megyek dolgozni, aztán próbálkozom újra. A szakköri foglalkozások sokat segítettek. Tanulok is eleget csak... talán a technikával van baj.

Klára az orvosi pályára készül

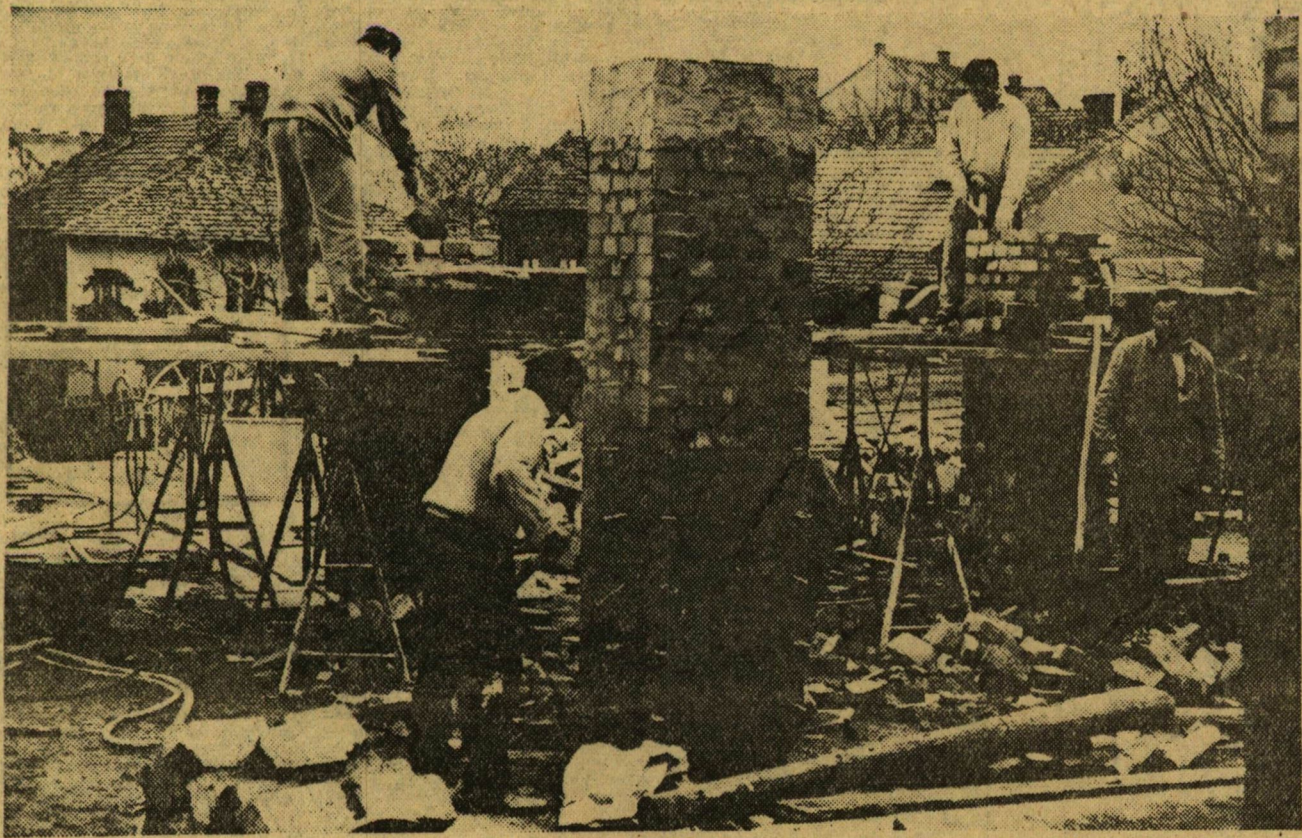

... Vagy az önbizalommal — teszem hozzá magamban. Hiszen Klári nem rossz tanuló. Jól sportol: atlétikában megyei versenyeken ért el szép eredményt. Háromszor járt építőtáborban, osztálytársai, tanárai szeretik, becsülik. Azt mondják, annak ellenére is helyes világnézetet volt képes kialakítani magában, hogy otthon befolyásolni szeretnék volna.

És az út végére a márciusi nap is megembereli magát. Vonat ringat, s a tájból mintha csillogó szemek figyelnének. Nem nyolc, de nyolcvan — nyolcszáz. Szegedre készülnek a jövővége egyetemistái

Veress Miklós

Fokozódó lendülettel

Dr. K. Szabó András felv.

A tavaszi idő beálltával egyre fokozódó lendülettel haladnak az egyetemi KISZ-társasház építési akció első ütemében felépülő négy lakóház építkezésén. A kőművesek már a második emeletnél tartanak a falazásban. Ugyanakkor befejezték a bontási munkákat a második ütemben épülő 10 szintes lakóház helyén, a Pátfői sgt.—Bécsi krt. sarkán.